



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 ינואר 2011
ת"א 1222-09

לפני: כבוד השופטת ענת ברון

1

1. אריה ורדי

התובע:

נגד

1. א. גוטסמן אדריכלות בע"מ
2. אסף גוטסמן

הנתבעים:

2

3

פסק דין

4

5 התובענה שבפניי מעוררת סוגיה שעניינה היקף פרישתה של זכות היסוד לפרטיות; ובפרט
6 בשאלה אם הצגת הדמיות ממוחשבות של בית מגורים באתר אינטרנט של משרד האדריכלים
7 שתכנן את הבית, מבלי לציין פרטים מזהים של הבית או של הבעלים בו, מהווה פגיעה
8 בפרטיות.

9

העובדות הצריכות לעניין

10

11 1. התובע, מר אריה ורדי, הוא יזם בתחום ההי-טק (להלן: "ורדי"); לפני מספר שנים
12 התפרסם ורדי כמי שמכר את אחזקותיו בחברת הזנק, בעסקה בשווי רב שקיבלה כיסוי
13 תקשורתי בארץ ובעולם (ראו סעיף 6 לתצהירו).

14

15 הנתבע מס' 2, מר אסף גוטסמן (להלן: "גוטסמן"), הוא אדריכל העומד בראש
16 הנתבעת מס' 1, א. גוטסמן אדריכלות בע"מ (להלן: "משרד גוטסמן", יחדיו יכוננו להלן:
17 "הנתבעים"). במסגרת עיסוקו ביצע גוטסמן פרויקטים ייחודיים בארץ ובעולם – שכללו
18 בין היתר תכנון עירוני, מבני ציבור, משרדים, מלונות וכפרי נופש, וכן תכנון ועיצוב בתים
19 פרטיים יוקרתיים. במרוצת השנים קנה לעצמו גוטסמן מוניטין ושם עולמי, וכיום הוא
20 נמנה עם השורה הראשונה של האדריכלים בישראל (ראו סעיף 3 לתצהירו).

21

22 מספר שנים לפני הגשתה של התובענה דן שכר ורדי את שירותיו של משרד גוטסמן
23 לצורך תכנון בית מגורים יוקרתי עבורו. אין מחלוקת כי מדובר היה בפרויקט אחד מסוגו
24 - שבסופו נבנה בית מרהיב ויוצא דופן מבחינת גודלו, סוג החומרים ששימשו לבנייתו,
25 העיצוב הייחודי שלו, וכן מבחינת ההשקעה בכל אחד מן הפרטים האדריכליים



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 ינואר 2011
ת"א 1222-09

לפני: כבוד השופטת ענת ברון

1 המרכיבים אותו (להלן: "בית ורדי" או "הבית"). היקף העבודה תואר על ידי גוטסמן
2 בתצהירו, כדלקמן:

3
4 "מלאכת העבודה על הפרויקט, השתרעה על כל החלקים
5 הכרוכים בו, באופן שמשרד גוטסמן היה האחראי והמפקח על
6 כל חלקי ומרכיבי הפרויקט עד לאחרון הפרטים שבהם, החל
7 מהתכנון והעיצוב האדריכלי (המבנה, חלוקתו, צורתו וחומריו,
8 קביעת כל הפרמטרים הכרוכים בבניה), דרך תכנון ועיצוב הפנים
9 (כל מרכיבי המבנה הפנימי של הבית, וקביעת כמעט כל
10 הפרמטרים שיהיו בהם, לרבות מיקומם, צבעם, חומרי גמר
11 ושאר מאפייניהם – נגרות, ריהוט, ריצוף, חיפוי, סניטציה, פרזול,
12 תאורה, מטבח, חשמל, וילונות וכו'), וכלה בתכנון ועיצוב
13 אדריכלות הנוף (כל מרכיבי השטחים הפתוחים, גינות, בריכות,
14 חלקים לא בנויים וכו')" (סעיף 4.3 לתצהיר גוטסמן).
15

16 לדבריו של גוטסמן, במשרדו קיים נוהג לצלם כל פרויקט שתוכנן על ידו או על ידי
17 האדריכלים העובדים עימו – על מנת לתעד וכדי שניתן יהיה להציג את פרי עבודתם.
18 בתום הבנייה חפץ גוטסמן לערוך סדרת צילומים מקצועית גם בבית ורדי – שהוא גולת
19 הכותרת של יצירותיו בישראל (ראו סעיפים 5.2-5.3 לתצהיר גוטסמן). לטענתו של
20 גוטסמן, עוד מראשית ההתקשרות בין הצדדים היה ידוע לורדי כי גוטסמן מעוניין
21 בתיעוד הפרויקט; ואולם בין השניים מעולם לא נחתם הסכם כלשהו בכתב - לא בנושא
22 הזמנת העבודה האדריכלית, ולא בנושא תיעוד וצילום הפרויקט.
23

24 כך או אחרת, בחודש פברואר 2007 נערך סיור הכנה לביצוע צילומים בבית ורדי על ידי
25 הצלם מר עמית גרון – מי שמתמחה בצילומי אדריכלות וצילומי פנים ונוף, ומבצע
26 עבודות צילום עבור משרד גוטסמן מזה שנים רבות (להלן: "הצלם גרון", ראו סעיפים
27 2-3 לתצהירו). לגרסת הנתבעים, במהלך הסיור הוחלט להמתין עם הצילומים עד
28 להשלמה סופית של הפרויקט ולשיפור במצב הגינה והצמחייה (ראו סעיפים 5-6
29 לתצהיר הצלם גרון). ורדי מצידו טוען כי כבר בשלב זה הוא הבהיר לצלם גרון כי לא
30 יאפשר את ביצוע הצילומים לפני שייחתם הסכם שיגן על פרטיותו (ראו סעיף 29
31 לתצהיר ורדי).
32

33 בחלוף מספר חודשים מבלי שנקבע מועד לביצוע הצילומים בבית ורדי על ידי הצלם
34 גרון, התבקש ורדי על ידי אדריכלית ממשד גוטסמן לאפשר לה לצלם בעצמה מספר



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

לפני: כבוד השופטת ענת ברון

17 ינואר 2011
ת"א 1222-09

1 תמונות של הבית - שלא לצרכי פרסום, אלא לשם הצגתן בפני לקוח פוטנציאלי מסוים
2 של המשרד. כך נוסחה הבקשה שנשלחה בדואר אלקטרוני ביום 17/9/07:

3
4 "הי אריק
5 מתנצלת מראש על ההפרעה.
6 נתבקשתי להכין פורטפוליו של הפרויקטים הבנויים במשרד (לא
7 לפרסום)
8 מכיוון שעמית גירון (הצלם גרון- ע.ב.) טרם צילם את הבית
9 אבקש אישורך לצלם את חזיתות הבית ומס' צילומי פנים (חללים
10 ציבוריים – מטבח, סלון, פינת משפחה, חדר כושר...)
11 כמו כן אסף (גוטסמן- ע.ב.) ביקש אותי להראות את הבית לאותו
12 לקוח אליו מיועד הפורטפוליו (רוצים לתאם ביום חמישי)
13 אנא אישורך.
14 תודה
15 ענת" (נספח 3 לתצהיר ורדי).
16

17 ורדי נעתר לבקשה, ובסמוך לאחר מכן צולמו תמונות של הבית על ידי האדריכלית והן
18 נערכו במצגת (צורפה כנספח 4 לתצהיר ורדי).

19
20 3. מספר שבועות מאוחר יותר ביקש גוטסמן לתאם מועד לביצוע הצילומים בבית ורדי גם
21 על ידי הצלם גרון. ורדי מצידו התנה את הצילומים בכך שהן גוטסמן והן הצלם גרון
22 יחתמו על כתב התחייבות בנוגע לשימוש בתמונות שיצולמו בביתו, וכך נאמר בעניין זה
23 בדואר אלקטרוני ששלח ורדי לגוטסמן ביום 10/10/07:

24
25 "I understand the photographer is coming next week to take
26 pictures of the house.

27 I think I mentioned to you I'd like some sort of agreement
28 between me and the photographer as well as between me
29 and you to cover the usage of these pictures.

30 I've attached said agreement. If you have any comments or
31 questions, please let me know."

32 (מוצג 3 למוצגי הנתבעים).

33
34 על פי הנוסח שהוצע על ידי ורדי וצורף לתכתובת אלקטרונית זו, גוטסמן והצלם גרון
35 נדרשו להתחייב לפנות לורדי מראש ובכתב בכל פעם שיחפצו לעשות שימוש כלשהו
36 בתמונות בית ורדי ולקבל את הסכמתו המפורשת לכך. כן נדרשו השניים להתחייב
37 לשלם לורדי פיצוי מוסכם ללא הוכחת נזק בגין הפרה של התחייבות זו – גוטסמן
38 בסכום של \$500,000, הצלם גרון בסכום של \$50,000.



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

לפני: כבוד השופטת ענת ברון

17 ינואר 2011
ת"א 1222-09

1
2 לדברי גוטסמן מדובר היה בדרישה חדשה ומנוגדת להסכמה קודמת בין הצדדים בנוגע
3 לצילום הבית. מעבר לכך, המסמך שעליו נדרש לחתום היה לגישתו של גוטסמן דרקוני
4 ומקומם, ומכיוון שהדרישה לא רק הפתיעה אותו אלא גם העליבה אותו – הוא סירב
5 לחתום עליו (ראו סעיפים 6.3, 7.1, 7.3 ו- 8.1 לתצהיר גוטסמן). הצדדים ערכו מספר
6 ניסיונות הדדיים להסדיר ביניהם את נושא השימוש בתמונות שיצולמו בבית ורדי – אך
7 ללא הצלחה. מן התכתובת שהוחלפה ביניהם בנושא עולה כי גוטסמן חש עלבון מכך
8 שורדי לא סמך עליו בנוגע לשימוש בתצלומים ולשמירה על פרטיותו, ואף כעס על כך
9 שלאחר שהשקיע את כל כולו בבית - ורדי מונע ממנו לקבל הכרה על אחת מעבודות
10 האדריכלות הייחודיות והמושקעות שביצע; ורדי מצידו הביע כעס על כך שגוטסמן
11 מסרב לקבל ולהכיר בקנאותו לפרטיותו (התכתובת צורפה כמוצג 4 למוצגי הנתבעים).
12 בהעדר הסכמה, התוצאה היתה שלא בוצעו צילומים מקצועיים של בית ורדי.
13
14 משלא נמצאו לו התצלומים שבהם חפץ להצגת בית ורדי, שכר גוטסמן את שירותיו של
15 "סטודיו Aiko" המתמחה ביצירת הדמיות ממוחשבות (להלן: "סטודיו אייקו") – על
16 מנת ליצור הדמיה מלאכותית של העבודה האדריכלית בבית ורדי (ראו סעיף 12.1
17 לתצהיר גוטסמן). יבואר כי במסגרת תהליך של הדמיה ממוחשבת ניתן ליצור תמונה
18 תלת ממדית ריאליסטית, תוך שימוש בשרטוטים אדריכליים בלבד. התהליך תואר
19 בתצהירו של מר יאיר אלוני, מהבעלים בסטודיו אייקו (להלן: "אלוני"):
20
21 "באופן כללי, ובקצרה, תהליך העבודה ליצירת הדמיה תלת
22 ממדית ממוחשבת, מחולק לשלבים: תחילה בונים את המודלים
23 של המבנים וסביבתם הטבעית, בהתאם לשרטוטי האדריכלים
24 ומעצבי הפנים. לאחר מכן, 'מלבישים' את המודלים בטקסטורות
25 ובחומריות, מתאימים להם תאורה נכונה (מלאכותית וטבעית),
26 וקובעים את נקודות המבט. לבסוף, יוצרים את הרנדור שנחשב
27 לפעולה האחרונה והמאתגרת ביותר בתהליך – איחוד כל
28 הפרמטרים שנקבעו קודם לכן לפריים בודד על מנת להשיג
29 תמונה פוטו-ריאליסטית." (סעיף 7.1 לתצהיר אלוני).
30
31 יצוין כי בתצהירו הציג אלוני עבודות הדמיה אחרות שבוצעו בסטודיו אייקו - כאשר
32 בשלב הסופי הן נחזות כצילומים רגילים לכל דבר (ראו סעיפים 4-5 לתצהיר אלוני).
33



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

לפני: כבוד השופטת ענת ברון

17 ינואר 2011
ת"א 1222-09

1 לאחר השלמת ההדמיות של התוכניות האדריכליות של בית ורדי, הן פורסמו באתר
2 האינטרנט של משרד גוטסמן – מבלי לציין פרטים מזהים כלשהם בנוגע לבעלים בבית
3 או כתובתו (להלן: "ההדמיות", צורפו כנספח 8 לתצהיר ורדי). כאן המקום לבאר כי
4 הגם שמדובר בתוצר מחשב מלאכותי – האפקט שנוצר על ידי ההדמיות הוא
5 ריאליסטי ביותר, בדיוק כמו אפקט של תצלום, והעין הבלתי מקצועית לא תמיד
6 יכולה להבחין בין השניים. נוסף על כך, יצוין כבר כעת כי מלבד פרטים מסוימים
7 ושוליים ששונו על ידי גוטסמן – ההדמיות מציגות את בית ורדי כפי שהוא
8 במציאות, בכמה מהחדרים וממספר נקודות מבט; ולמעשה גם גוטסמן אינו חולק על
9 כך, אף שבהתכתבות בין הצדדים טען אחרת (ראו עדותו של גוטסמן בעמ' 40
10 לפרוטוקול ש' 25 עד עמ' 41 ש' 3).

11
12 חלק מן ההדמיות פורסם גם באתר האינטרנט של סטודיו אייקו, תחת השם "פרויקט
13 ורדי" (ההדמיות מתוך האתר של סטודיו אייקו צורפו כנספח 10 לתצהיר ורדי) – אך הן
14 הוסרו ממנו לדרישתו של ורדי, שטען כי פרסומן מהווה פגיעה בוטה בפרטיותו (ראו
15 סעיפים 35-36 לתצהיר ורדי; כן ראו מכתב שנשלח לאלוני בנושא ביום 29/6/08 מאת
16 עורך דין מטעם ורדי, נספח 9 לתצהיר ורדי).

17
18 5. ביום 30/8/08 פנה ורדי גם לגוטסמן בכתב וביקש לברר עימו כיצד זה שחרף אי
19 הסכמתו לפרסום תמונות של ביתו, באתר האינטרנט של משרד גוטסמן מופיעות
20 הדמיות של הבית. גוטסמן מצידו השיב כי מדובר בהדמיות שהן תוצר של עבודת
21 מחשב ולא בתצלומים של הבית, כי אין באתר פרטים מזהים של הבית או של הבעלים
22 בו וכן כי ההדמיות שונות ממראה הבית האמיתי – ועל כן אין בפרסום דבר העלול
23 לפגוע בפרטיותו של ורדי (התכתובת צורפה כנספח 11 לתצהיר ורדי).

24
25 ורדי מצידו אינו רואה כל טעם לאבחנה בין פרסום צילומים של ביתו לבין פרסומן של
26 ההדמיות – כאשר ההדמיות מציגות את בית ורדי באופן מושלם, ואף לא ניתן לדעת כי
27 לא מדובר בתצלומים של ממש (ראו סעיף 38 לתצהיר ורדי). משכך, ורדי הגיש נגד
28 הנתבעים את התובענה דנן - שבמסגרתה הוא עותר לצו מניעה קבוע האוסר על
29 הנתבעים לעשות כל שימוש שהוא בתצלומים או הדמיות המציגים את בית ורדי מכל
30 זווית שהיא, לרבות את חלקיו החיצוניים או את חדריו הפנימיים ותכולתם.

31



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

לפני: כבוד השופטת ענת ברון

17 ינואר 2011
ת"א 1222-09

- 1 הצדדים דבקו כל אחד בעמדתו בנושא פרסום ההדמיות גם במסגרת הדין לפניי.
2 במרכז המחלוקת ביניהם עמדו שאלת הסכמתו של ורדי לפרסום ביתו, השאלה אם
3 ההדמיות שפורסמו נסמכות על צילומים של בית ורדי או רק על תוכניותיו של גוטסמן,
4 וכן השאלה העקרונית אם פרסום הדמיות של הבית ללא פרטים מזהים שלו או של
5 הבעלים בו מהווה פגיעה בפרטיות של ורדי אם לאו.
6
7 להשלמת התמונה יצוין כי בעת הרלוונטית פורסמו תמונות של בית ורדי במקומות .6
8 נוספים פרט לאתר האינטרנט של משרד גוטסמן. ורדי התיר לחברת אפקס בע"מ,
9 אשר התקינה בביתו חלונות ותריסים (להלן: "אפקס"), לפרסם תצלומים של בית ורדי
10 בספר שיצא במהדורה מוגבלת של כמה מאות עותקים בלבד (ראו עדותו של ורדי בעמ'
11 12 לפרוטוקול ש' 21 עד עמ' 13 ש' 4; קובץ תמונות של בית ורדי מתוך הספר צורף
12 כמוצג 9 למוצגי הנתבעים). **הסכמה זאת ניתנה לאחר שמנכ"ל אפקס חתם ביום**
13 **12/6/08 על כתב התחייבות כלפי ורדי בנוגע לשימוש בתמונות ביתו – בנוסח**
14 **דומה לכתב ההתחייבות שגם גוטסמן התבקש לחתום עליו.** במסגרת מסמך זה
15 התחייב מנכ"ל אפקס לעשות בתמונות שצולמו אך ורק שימוש שהותר על ידי ורדי, וכן
16 לשלם לו פיצוי מוסכם ללא צורך בהוכחת נזק בסכום של \$150,000 במקרה שיפר את
17 ההתחייבות (סומן ת/16). יודגש כי התמונות בספר של אפקס מציגות את בית ורדי
18 מבחוץ בלבד, וכן כי הן פורסמו אך ורק בספר ואינן מוצגות באתר האינטרנט של
19 אפקס.
20
21 מר גיא עופר, נגר שביצע את עבודות הנגרות בבית ורדי (להלן: "עופר"), צילם בעצמו
22 ובאופן בלתי מקצועי את עבודותיו בבית בסמוך לאחר השלמתן. צילומים אלה נערכו
23 באישורו של ורדי – שמצידו אסר על אלוני לעשות בהם כל שימוש פרט להצגתם בפני
24 לקוחות. בראשית שנת 2010 החל עופר בבניית אתר אינטרנט חדש לעסק שלו, וביקש
25 היתר מאת ורדי לצלם באופן מקצועי את העבודות שביצע לשם פרסומן באתר החדש.
26 ורדי מצידו נעתר לבקשה – בכפוף לכך שעופר יחתום על כתב התחייבות בנוגע לאופן
27 השימוש בתמונות, שגם הוא נוסח באופן דומה למסמך שגוטסמן התבקש לחתום עליו.
28 **כתב ההתחייבות בנוסח הנדרש נחתם על ידי עופר ביום 19/1/10, כאשר נקבע בו**
29 **פיצוי כספי לטובת ורדי ללא הוכחת נזק בסכום של 100,000 ₪ למקרה של הפרת**
30 **ההתחייבות (צורף כנספח לתצהיר עופר).** דא עקא, טרם שהיה סיפק בידי עופר לבצע



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 ינואר 2011
ת"א 1222-09

לפני: כבוד השופטת ענת ברון

1 את הצילומים המקצועיים בבית ורדי, קובץ מתוך התמונות הישנות שצילם בעצמו מצא
2 את דרכו בשוגג אל אתר האינטרנט שבבנייה:

3
4 "לצורך הקמת האתר החדש שלי שכרתי את שירותיו של מעצב
5 אתרים ונתתי לו גישה לספריית תמונות במחשב שלי. כפי
6 שהתברר לי ביום 1/3/10 המעצב לקח באופן רנדומלי תמונות
7 מספריית תמונות העבודות שלי כדי שנוכל לראות איך זה נראה.
8 בשלב כלשהו המעצב העלה ללא ידיעתי פיילוט של האתר
9 לאוויר לניסוי תוך ציון שהאתר בבנייה... התמונות שהמעצב שם
10 של עבודותיי מהבית של ורדי היו תמונות באיכות נמוכה שלא
11 היה לי שום כוונה לעשות בהן שימוש באתר הסופי וממילא הייתי
12 זקוק לאישורו של ורדי לכל צילום בו ארצה להשתמש." (מתוך
13 תצהיר עופר) (התמונות שפורסמו באתר צורפו לתצהיר
14 המשלים של גוטסמן).
15

16 הנתבעים הם אלה שגילו את דבר הפרסום באינטרנט של עבודותיו של עופר בבית ורדי
17 - וביום 28/2/10 הגישו בקשה לצרף את התמונות כמוצגים בתיק. הבקשה התקבלה,
18 ולדבריו של ורדי רק כתוצאה מהגשת הבקשה נודע לו לראשונה דבר הפרסום –
19 ובתגובה הוא דרש מעופר כי יסיר את התמונות מן האתר לאלתר. עופר, שלטענתו לא
20 ידע אף הוא על אודות פרסום התמונות, התנצל על הטעות והסיר את התמונות כפי
21 שנדרש. בעדותו הבהיר ורדי כי לא דרש מעופר את הפיצוי המוסכם שהאחרון התחייב
22 לשלם לו, הגם שהפרסום מהווה הפרה של ההסכמות בין הצדדים, וזאת משום
23 שמדובר היה בטעות ועופר הסיר את התמונות מיד כשהתבקש (ראו בעמ' 17
24 לפרוטוקול ש' 7-16).
25

מהלך הדיון בתובענה

26
27 7. התובענה הוגשה בראשיתה לבית משפט השלום בתל אביב (ת.א. 46492/08), ובד
28 בבד עם התובענה הוגשה גם בקשה למתן סעד זמני שמהותו הסרת ההדמיות של בית
29 ורדי מאתר האינטרנט של משרד גוטסמן. כן התבקש צו איסור פרסום על עצם קיומו
30 של ההליך המשפטי, לרבות כל פרט מזהה לגבי מי מהצדדים לתובענה; וביום
31 24/9/08 הורה בית המשפט (כבוד השופטת ז' אגי) על מתן צו איסור פרסום ארעי
32 כמבוקש על מנת שמטרת ההליך לא תסוכל. במהלך הדיון בבקשה לסעדים זמניים
33 הגיעו הצדדים להסכמה בנוגע לפרסום בית ורדי באתר של משרד גוטסמן **עד לדיון**
34 **בבקשה לסעד זמני לגופה** - שלפיה הנתבעים יסירו את ההדמיות מן האתר של



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

לפני: כבוד השופטת ענת ברון

17 ינואר 2011
ת"א 1222-09

1 משרד גוטסמן ותחתן יפורסמו באתר תמונות אחרות של הבית, שכבר פורסמו
2 בהסכמתו של ורדי בספר של אפקס (ראו פרוטוקול הדיון מיום 11/11/08).
3
4 בד בבד נטען על ידי הנתבעים לחוסר סמכות עניינית לבית משפט שלום – באשר
5 הסעד המבוקש בתובענה הוא במהותו צו עשה קבוע, ששווי אינו ניתן להערכה כספית.
6 בית המשפט (כבוד השופטת ז' אגי) קיבל את הטענה, קבע כי התובענה נמצאת
7 בסמכותו של בית משפט מחוזי מכוח סמכותו השיורית - והורה על העברת הדיון. עוד
8 נקבע כי צו איסור הפרסום הארעי מיום 24/9/08 יעמוד בתוקפו עד למתן החלטה
9 אחרת (ראו פרוטוקול בית משפט השלום מיום 23/2/09).
10
11 עם העברתו של התיק מבית משפט השלום לבית המשפט המחוזי חזר ורדי על בקשתו .8
12 למתן סעד זמני בנוגע להסרת ההדמיות מן האתר של משרד גוטסמן ועמד על קיומו
13 של דיון בנושא. אלא שבית המשפט (כבוד השופט י' זפט) הורה ביום 23/2/09 על
14 הקדמת הדיון בתובענה במקום דיון במעמד הצדדים בסעד הזמני כאמור בתקנה 369
15 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 - על מנת לייעל את הדיון ולחסוך מזמנם
16 של הצדדים ושל בית משפט. במצב דברים זה, ההסדר שאליו הגיעו הצדדים במהלך
17 הדיון בבית משפט השלום בנוגע לפרסום בית ורדי באתר האינטרנט של משרד גוטסמן
18 נותר על כנו משך כל הדיון בתובענה, וכך גם צו איסור הפרסום מיום 24/9/08.
19
20 משהועבר התיק לטיפול, סברתי כי ייטב אם הצדדים ישכילו ליישב את המחלוקת
21 ביניהם בדרך של גישור – שכן נראה היה שניתן להגיע להסכמה בדבר אופן הפרסום
22 של בית ורדי כפרי עבודתו של משרד גוטסמן, וכי בעיקר תחושות הדדיות של כעס
23 עילבון וריבוי אמוציות הם שעמדו בדרכם של הצדדים לעשות כן. ואולם אף על פי
24 שהבעתי דעתי בנושא מספר פעמים, נראה היה שהדברים נפלו על אוזניים ערלות.
25
26 מטעם ורדי הוגשו תצהיר ותצהיר משלים שלו, ותצהיר מאת עופר. כן הוגשה חוות דעת
27 מאת מר יורם אבידן, מומחה בתחום הוויזואליזציה והגרפיקה התלת ממדית (חוות
28 הדעת סומנה ת/15), בנושא תהליך הפקתן של ההדמיות של בית ורדי שפורסמו
29 באתר של משרד גוטסמן.



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 ינואר 2011
ת"א 1222-09

לפני: כבוד השופטת ענת ברון

1 מטעם הנתבעים הוגשו תצהיר ותצהיר משלים של גוטסמן, ותצהיריהם של אלוני וגרון.
2 כן הוגשה חוות דעת נגדית לזו שהוגשה מטעם ורדי - מאת מר רז עובד, מומחה
3 לגרפיקה, עיצוב ואנימציה תלת ממדית (סומנה נ/22).

4

5 המצהירים נחקרו על התצהירים, והמומחים נחקרו על חוות הדעת.

6

7

המסגרת הנורמטיבית – הזכות והפגיעה בפרטיות

8 9. הזכות לפרטיות היא אחת מזכויות היסוד החשובות של הפרט בחברה דמוקרטית,
9 המגנה על האינדיבידואל ועל האוטונומיה של הפרט ביחסיו עם הסביבה:

10

11 "הזכות לפרטיות היא מאדניו של המשטר הדמוקרטי. היא יסוד
12 מרכזי בקשר שבין אדם לחברה. היא מאפשרת לפרט לממש את
13 האוטונומיה שלו ולהגדיר את מערכת יחסיו עם החברה.
14 השתתפותו של הפרט בחברה, נכונותו לתפקד כפרט השומר על
15 כללי החברה וחוקיה, כפרט הנכון להתערב ולתרום, מותנית
16 בידיעתו כי נתון לו גם מרחב פרטי שבו עושה הוא כבשלו
17 ושבידיו השליטה המלאה על הנעשה בו, כל עוד אין הדבר סותר
18 את חוקיה המחייבים של החברה." [ע"מ 9341/05 התנועה
19 לחופש המידע נ' רשות החברות הממשלתיות, תק-על
20 2009(2) 2008, 2031 (2009); להלן: "עניין רשות החברות
21 הממשלתיות"].

22

23 זה מכבר זכתה הזכות לפרטיות למעמד חוקתי, בסעיף 7 לחוק יסוד: כבוד האדם
24 וחירותו -

25

26 "(א) כל אדם זכאי לפרטיות ולצנעת חייו.
27 (ב) אין נכנסים לרשות היחיד של אדם שלא בהסכמתו.
28 (ג) אין עורכים חיפוש ברשות היחיד של אדם, על גופו, בגופו או
29 בכליו.
30 (ד) אין פוגעים בסוד שיחו של אדם, בכתביו או ברשומותיו."
31 (ההדגשה שלי- ע.ב.).

32

33 בעידן של קידמה טכנולוגית הנותנת אותותיה כמעט בכל תחומי החיים - ובכלל זה
34 באורחות המסחר, תרבות הצריכה, החשיפה התקשורתית ואף האכיפה השלטונית -
35 נראה כי יש חשיבות יתרה להעניק לזכות לפרטיות הגנה ראויה:

36



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 ינואר 2011
ת"א 1222-09

לפני: כבוד השופטת ענת ברון

- 1 "הזכות לפרטיות היא בת בכירה במשפחת הזכויות בחברה
2 הליברלית-הדמוקרטית, וכמו כל אחת מבנות המשפחה, יש לה
3 ייחוד משל עצמה. אולם להבדיל משאר הזכויות, הפרטיות נתונה
4 תחת מתקפה קשה שמאיימת להכריע. **בעידן דיגיטלי שמציע**
5 **טכנולוגיות של מעקב, בתוספת לחץ בטחוני עצום מצד**
6 **המדינה, במיוחד אחרי אירועי ה- 11 בספטמבר 2001,**
7 **ובתוספת לחצי השוק התובע יתר יעילות – הזכות לפרטיות**
8 **נאבקת על מקומה, ונדמה לפעמים שהמאבק להגנתה הוא**
9 **מלחמת-מאסף.**" (ההדגשה שלי- ע.ב.) [מיכאל בירנהק "שליטה
10 והסכמה: הבסיס העיוני של הזכות לפרטיות" **משפט וממשל** יא
11 9, בעמ' 10 (2007); להלן: "**בירנהק**"].
12
- 13 10. ואולם הגם שאין כנראה חולק בנוגע לחשיבותה ולמרכזיותה של הזכות לפרטיות לשם
14 הגנה על כבודו וחירותו של הפרט - נדמה כי יש קושי של ממש להגדיר את גבולותיה
15 של זכות זו:
16
- 17 "...הגדרת היקף התפרשותו של המונח 'פרטיות' אינה קלה (ע"א
18 4963/07 ידיעות אחרונות נ' פלוני, סעיף 9 (לא פורסם,
19 27.2.08)). זאת, על רקע טיבו המופשט וגבולותיו המעורפלים.
20 ...על רקע אופייה זה, זכתה הזכות לפרטיות להגדרות שונות
21 בספרות, החל מהגדרתם המוקדמת של Brandeis ו-Warren
22 את **הפרטיות כזכותו של אדם להיעזב לנפשו** (Samuel
23 Warren & Louis D. Brandeis "The Right to Privacy" 4
24 (1980) Harv. L. Rev. 193); המשך בגישתו של פרופ'
25 Westin, אשר הגדיר את הזכות **כביטוי של שליטה של אדם**
26 **בהיקף זרימת המידע לעברו** (Alan F. Westin Privacy and
27 Freedom, 7 (1967); ספרו של בירנהק, בעמ' 89-108); ועד
28 לעמדתה של פרופ' גביזון, שראתה בזכות **ביטוי להגבלת**
29 **הגישה של האחרים לתחומו של הפרט** (רות גביזון 'הזכות
30 לפרטיות ולכבוד' קובץ מאמרים לזכרו של ח' שלח (1988))."
31 (ההדגשות שלי- ע.ב.) [בג"ץ 6824/07 **מנאע נ' רשות המסים**,
32 תק-על 2010(4) 3737, 3752 (2010)].
33
- 34 גם במסגרת חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 (להלן: "**חוק הגנת הפרטיות**" או
35 "**החוק**") נמנע המחוקק מלהגדיר מהי פרטיות. חוק זה אוסר על פגיעה בפרטיותו של
36 אדם ללא הסכמתו (סעיף 1 לחוק), אך תחת להגדיר את המונח פרטיות מונה סעיף 2
37 לחוק רשימה של מקרים שבהם זכות זו נפגעת. נוסף על כך, בסעיף 18 לחוק הגנת
38 הפרטיות מצויה רשימה של הגנות מפני אחריות פלילית ואזרחית בגין פגיעה בפרטיות.
39 השילוב של הוראות סעיף 2 וסעיף 18 לחוק יוצר איזון בין הזכות לפרטיות לבין זכויות
40 אחרות [אלי הלם **דיני הגנת הפרטיות** 180 (2003); להלן: "**הלם**"]. מבחינה פרשנית,



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 ינואר 2011
ת"א 1222-09

לפני: כבוד השופטת ענת ברון

1 איזון זה מושפע כיום גם ממעמדה החוקתי של הזכות לפרטיות – אף על פי שזה ניתן
2 לה כעשור לאחר חקיקתו של חוק הגנת הפרטיות:

3
4 "חוק זה משקף את רצון המחוקק לאזן בין הזכות לפרטיות לבין
5 אינטרסים אחרים (בג"ץ 8070/98 האגודה לזכויות האזרח
6 בישראל נ' משרד הפנים, פ"ד נח(4) 842, 844 (השופטת
7 דורנר); סגל, בעמ' 177 - 178; כן ראו במבוא לדברי ההסבר
8 להצעת חוק הפרטיות, תש"ם-1980, ה"ח 1453, 206); החוק
9 מגן על היבטים מסוימים של הפרטיות, אך מאפשר פגיעה בה
10 בהיבטים אחרים (בג"ץ 6650/04 פלונית נ' בית הדין הרבני
11 האזורי בנתניה (טרם פורסם); פסקה 11 לפסק דינו של הנשיא
12 ברק)). ככלל, יש לפרש 'חוקים ישנים' (קרי חוקים שנחקקו
13 בטרם 'לידתם' של חוקי היסוד) ברוח הוראותיהם של חוקי
14 היסוד (דנ"פ 2316/95 גנימאת נ' מדינת ישראל, פ"ד מט(4)
15 589, 652 - 654 (הנשיא ברק)). מכאן, שבמעמדה החוקתי של
16 הזכות לפרטיות יש כדי להשפיע על פירושו של חוק הגנת
17 הפרטיות (בג"ץ 6650/04 הנזכר - פסקה 16 לפסק דינו של
18 הנשיא ברק). "[ע"א 8825/03 שירותי בריאות כללית נ' משרד
19 הבטחון, תק-על 2007(2) 166, 173 (2007)].

20
21 בענייננו הפגיעה בפרטיות נגרמה על פי הנטען כתוצאה מחשיפת ביתו של ורדי
22 באינטרנט ללא הסכמתו, ועל כן ראוי לציין עוד בהקשר הפרשני כי הפסיקה הכירה
23 בביתו של אדם ככזה שעומד במרכז האוטונומיה הפרטית שלו:

24
25 "הפרטיות נועדה לאפשר לפרט 'תחום מחייה' שבו הוא הקובע את
26 דרכי התנהלותו, בלא מעורבותה של החברה. בתחום זה האדם
27 הוא עם עצמו. זו 'הזכות להיעזב לנפשו' ('the right to be left
28 alone': השופט ברנדייס בפרשת Olmstead v. U.S. 277 U.S. (1928)
29 438, המובא בפרשת דיין, עמ' 471 ובע"א 439/88 רשם
30 מאגרי המידע נ' ונטורה, פ"ד מח(3) 803, 836. התפיסה הזו
31 מתבססת על 'Warron and Brandeis, 'The Right to Privacy',
32 (1890) 193 Harv. L. Rev. 4). בכל הנוגע לביתו של אדם,
33 הפרטיות מבטיחה את 'זכותו של אדם לנהל את אורח החיים
34 שבו הוא חפץ בדלת אמות ביתו, בלא הפרעה מבחוץ. ביתו של
35 אדם הוא מבצרו, ובגדריו הוא זכאי לכך כי יניחו אותו לעצמו,
36 לפיתוח האוטונומיה של הרצון הפרטי שלו... מבחינה זו, הזכות
37 לפרטיות היא בין השאר... הגבלה על נגישותם של אחרים אל
38 היחיד... הזכות לפרטיות נועדה, על כן, להבטיח כי אדם לא יהא
39 שבוי בביתו, ולא יהא אנוס לחשוף עצמו בביתו להפרעות שאין
40 הוא רוצה בהן. בכך מהווה הזכות לפרטיות את תחילתה של
41 החירות... הזכות לפרטיות מותחת את הקו בין הפרט לבין
42 הכלל, בין 'האני' לבין החברה. היא משרתת מתחם אשר בו
43 מניחים את הפרט לנפשו, לפיתוח 'האני' שלו, בלא מעורבות של



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 ינואר 2011
ת"א 1222-09

לפני: כבוד השופטת ענת ברון

1 הזולת' (פרשת דיין, עמ' 470, 471). " (ההדגשה שלי- ע.ב.) [בג"צ
2 6650/04 פלונית נ' בית הדין הרבני האזורי בנתניה, תק-על
3 2006 (2) 1736, 1740 (2006); להלן: "עניין פלונית".
4

מן הכלל אל הפרט – האם ורדי זכאי לצו המניעה המבוקש?

5
6 11. על מנת ליתן מענה לשאלה אם ורדי זכאי לצו המניעה המבוקש אם לאו, יש לברר
7 תחילה אם פרסום ההדמיות של בית ורדי באתר האינטרנט של משרד גוטסמן נמנה
8 עם אותם מקרים שנקבע בסעיף 2 לחוק הגנת הפרטיות כי הם מהווים פגיעה
9 בפרטיות. ככל שיימצא כי התשובה חיובית - יש לבחון אם ורדי נתן הסכמתו לפרסום,
10 ולחלופין אם הפרסום חוסה תחת אחת מן ההגנות הקבועות בחוק.
11

12 הנתבעים סבורים כי אין בפרסום ההדמיות פגיעה בצנעת חייו של ורדי – בראש
13 ובראשונה משום שלא מדובר בתצלומים של הבית, אלא בהדמיות מלאכותיות אשר
14 מציגות מצג סטרילי של קירות וריהוט ללא פריטים אישיים או מידע אינטימי. נוסף על
15 כך, לגישתם של הנתבעים הפרסום אינו כולל פרטים מזהים של הבית ובוודאי לא של
16 הבעלים בו, וגם מטעם זה לא ניתן לומר כי יש בהדמיות פגיעה בפרטיות.
17

18 אין דעתי כדעת הנתבעים לעניין ההבחנות שהם עושים בין הדמיות לתצלומים. ראשית
19 דבר, כאשר מעיינים בהדמיות הלקוחות מן האתר של משרד גוטסמן, תוך השוואתן
20 לתמונות של הבית שצולמו על ידי ורדי (צורפו כנספח 12 לתצהיר ורדי) – בעין בלתי
21 מקצועית קשה להצביע על הבדלים ממשיים בתמונת המצב של הבית הנשקפת מן
22 ההדמיות לעומת זאת הנשקפת מן התמונות. כפי שכבר צוין, מדובר בהדמיות
23 ריאליסטיות עד מאוד, שמציגות את החללים המרכזיים בבית, ובהם המטבח, חדר
24 המגורים, פינת האוכל והחצר, באופן דומה ואף זהה לנשקף מן התצלומים. גוטסמן
25 עצמו הודה בחקירתו כי ההדמיות דומות למציאות – ולא בכדי, שכן כל התכלית
26 שביצירת ההדמיות היתה להציג את הבית כמות שהוא, קרי כפי שתוכן ועוצב על ידי
27 גוטסמן:
28

29 "ש: האם המטרה של ההדמיות היתה לשקף את הבית כפי
30 שהוא במציאות?"

31 ת: אנחנו תכננו והיינו אחראים על החוץ, הפנים, הריהוט, כמעט
32 במלואו של כל אלמנט בבית הזה וזה מה שרצינו להציג.

33 ש: שיהיה כמה שיותר דומה לבית שעיצבת במציאות?



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

לפני: כבוד השופטת ענת ברון

17 ינואר 2011
ת"א 1222-09

1 ת: הבית שעיצבנו במציאות וההדמיות נובעים מתוך חומר גלם:
2 פרי הדמיון והכישורים שלנו. אכן אלה דומים. (עמ' 40
3 לפרוטוקול ש' 25 עד עמ' 41 ש' 3).
4

5 משמעות האמור היא שאין בעצם העובדה שמדובר בהדמיות מחשב מלאכותיות ולא
6 בתמונות שצולמו, כל רבותא לשאלת הפגיעה הנטענת בפרטיות של ורדי. מכיוון
7 שההדמיות מציגות את בית ורדי כמות שהוא במציאות - אין זה משנה אם הן תוצר של
8 עבודת מחשב או של מצלמה. במצב דברים זה, חוות הדעת שהוגשו מטעם הצדדים
9 בנושא תהליך ההפקה של ההדמיות התבררו כבלתי רלוונטיות, וכך גם עדויותיהם של
10 המומחים בנושא. לעומת זאת, הסוגיה שבה נדרשת הכרעה והיא זאת שעומדת בלב
11 הדיון שבפניי היא: האם מה שנשקף מן ההדמיות פוגע בפרטיות של ורדי, אם לאו.
12

13 12. סעיף 2 לחוק הגנת הפרטיות מורה כדלקמן:

14 "פגיעה בפרטיות היא אחת מאלה:

15 ...
16 (11) פרסומו של ענין הנוגע לצנעת חייו האישיים של אדם,
17 לרבות עברו המיני או למצב בריאותו, או להתנהגותו ברשות
18 היחיד."
19

20
21 לשון סעיף 2 מלמדת לכאורה כי רשימת המקרים שיש בהם פגיעה בפרטיות היא
22 רשימה סגורה; ואולם סעיף קטן 11 משמש מעין "סעיף סל" המאפשר להרחיב את
23 יריעת ההגנה של החוק:
24

25 "סעיף 2(11) לחוק הגנת הפרטיות עומד במרכזו של חוק הגנת
26 הפרטיות. המלים בחוק, המגדירות את הפגיעה בפרטיות
27 כ'פרסומו של ענין הנוגע לצנעת חייו האישיים של אדם', הן
28 'מפתח הסתרים' שהעניק המחוקק לבתי-המשפט ככלי
29 להתייחסות דינמית, רחבה ויצירתית לפיתוח הזכות
30 לפרטיות במשפט הישראלי.
31

32 ...
33 היקפו של הביטוי ("צנעת החיים" - ע.ב.) צריך שייקבע על-פי
34 תכלית החקיקה ומטרותיה. על בית-המשפט לקבוע את תוכנו
35 של מושג השסתום על-פי נסיבות הזמן והמקום, ועם זאת תוכן
36 המונח אינו נתון לשיקול-דעתו הסובייקטיבי של הפרשן אלא
37 עליו לתת ביטוי לערכים החברתיים של החברה שבה הוא חי.
38 המחוקק השאיר את הגדרת המונח 'צנעת החיים' לבתי-
39 המשפט כדי שיפיחו בו רוח חיים ויתנו לו תוכן." (ההדגשות
שלי- ע.ב.) (הלם, שם, בעמ' 147-148).



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

לפני: כבוד השופטת ענת ברון

17 ינואר 2011
ת"א 1222-09

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27

בהקשר של בית מגורים, כבר ציינתי כי הפסיקה בתחום דיני הגנת הפרטיות הכירה בו
כלב ליבה של אוטונומית הפרט. יוסף כי לתפיסה שלפיה ביתו של אדם הוא מבצר
נודעת השפעה גם על תחומי משפט אחרים, ובהם קניין והגנת הדייר:

"מעבר למשמעות הסוציאלית, הבית אינו רק קורת גג. לבית
מגוריו של אדם יש ערך מיוחד היוצר זיקה חזקה בין הבית
לבעליו. אדם משקיע בביתו מזמנו ומרצו, ובין קירותיו טמונים
זיכרונות עליהם הוא מתרפק בשעות קשות כמו בשעת
שמחה; לביתו של אדם יש קדושה בעיניו, הוא כבודו ומבצרו,
בו הוא מפתח את אישיותו ואת זהותו, ובו הוא מוצא את
חירותו ופרטיותו, ושם הוא חש אדון לעצמו (ראו דבריו של
השופט מ' חשין על זיקת האדם לנחלת אבותיו - בג"צ
2390/96, 360/97, 1947/97 יהודית קרסיק ואח' נ' מדינת
ישראל ואח', פד"י נה(2) עמ' 625, 673; וכן בג"צ 2739/95
מחול נ' שר האוצר, פד"י נ(1), 309, 319). לנוכח כל אלה היה
המחוקק הישראלי ער לקושי הטמון במכירה כפויה של בית
מגורים, ורגישותו בעניין זה התבטאה במספר הוראות חוק,
שהבולטת בהן היא הוראתו של סעיף 33 לחוק הגנת הדייר-
1972: 33(א) החזיק אדם בנכס כשהוא בעלו או חוכרו לדורות,
או אחד הבעלים או החוכרים-לדורות, ופקעה זכותו בנכס מחמת
מכירתו בהוצאה לפועל של פסק דין או של משכנתא או בפשיטת
רגל... יהיה המחזיק לדייר של בעלו החדש של הנכס, או של
החוכר לדורות החדש". (ההדגשה שלי- ע.ב.). [ע"א 2000/01
בן בסט נ' רהב עין דר, עו"ד נאמנה בפשט"ר על נכסי דוד
והדסה בן בסט, פ"ד נט(1) 481, 491-490 (2004)].

28 ובחזרה לדיני הגנת הפרטיות - המחוקק מצא לנכון להעניק הגנה מפורשת להתנהלותו
29 של אדם ברשות היחיד במסגרת סעיף 2(3) לחוק הגנת הפרטיות; וכן לאסור על כניסה
30 לרשות היחיד של אדם שלא בהסכמתו, במסגרת חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו. מבלי
31 להביע עמדה בנושא פרשנותו של המונח "רשות היחיד" מעבר לצורך, אומר רק כי
32 מטבע הדברים ברור שהכוונה היא בראש ובראשונה לבית מגוריו של אדם:

33
34
35
36
37
38
39

"כלל גדול בתורה: רשות היחיד- ליחיד, רשות הרבים- לרבים.
ביתו של אדם- לו ולמשפחתו, רחובה של עיר- לקהילה כולה.'
זוהי גישת היסוד של המשפט העברי, וזו גם הגישה המקובלת
במשפט האנגלי הבאה לידי ביטוי במשפט המפורסם 'Every
man's house is his castle'. (הלם, שם, בעמ' 84).



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 ינואר 2011
ת"א 1222-09

לפני: כבוד השופטת ענת ברון

1 אומר כבר כעת, שדעתי היא כי בנסיבות המקרה פרסום ההדמיות של בית ורדי באתר
2 האינטרנט של משרד גוטסמן דינו כדין פרסום של עניין הנוגע לצנעת חייו של אדם
3 כאמור בסעיף 2(11) לחוק הגנת הפרטיות – ועל כן יש בו משום פגיעה בפרטיותו של
4 ורדי.

5
6 ובמה דברים אמורים? 13.

7
8 לעמדת הנתבעים אין בפרסום ההדמיות פגיעה בפרטיות - משום שבניגוד לצילומים, הן
9 נעדרות חפצים אישיים ופריטים אינטימיים. אלא שאיני סבורה כי יש להגביל את המונח
10 "צנעת החיים" שבחוק לפריטים מסוימים ואינטימיים שמצויים בביתו של אדם; **ומן**
11 **הראוי להגן על פרטיותו של בית מגורים כמכלול – כלומר כמקום המפלט והמקלט**
12 **של האדם מן הסביבה. במקרה דנן יש להגן גם על ייחודו של הבית, כאשר אין**
13 **מחלוקת כי כל תכליתה של ההתקשרות בין הצדדים היתה ליצור עבור ורדי בית**
14 **מגורים יחיד מסוגו ושאינו שני לו.** הגדרה מצמצמת למונח "צנעת החיים" מבחינת
15 קשת המצבים שיכול שיבואו בגדרו של מונח זה, גם אינה עולה עם הגישה הכללית
16 הנקוטה בפסיקה בנושא פרשנותו של חוק הגנת הפרטיות. יפים לעניין זה דברים
17 שנאמרו על ידי בית המשפט בהקשר של פרשנות המונח "ענייניו הפרטיים של אדם"
18 שבסעיף 2(9) לחוק הגנת הפרטיות:

19
20 "נכון יהיה אפוא לראות בביטוי 'ענייניו הפרטיים של אדם'
21 כביטוי מסגרת שאת תוכנו הקונקרטי בכל עניין ועניין יש
22 לצקת בהתאם לנסיבות הדברים ולהקשרם. ...תוכנו המדויק
23 של הביטוי ייקבע בכל מקרה ומקרה לנסיבותיו. לטעמי, דרך
24 זו תואמת את הנחיית בית משפט זה לפרש את היקף
25 פרישתה של הזכות לפרטיות מתוך מבט רחב ומתוך גישה
26 מהותית הנגזרת ממעמדה החוקתי של זכות זו." (ההדגשה
27 שלי- ע.ב.) (עניין רשות החברות הממשלתיות, שם, בעמ'
28 2020).

29
30 ודוק: במקרה דנן הנסיבות הרלוונטיות הן שמדובר במספר רב של הדמיות שפורסמו
31 באתר, כאשר מרביתן פותחות נקודת מבט רחבה אל חללים שונים בבית ורדי – ובהם
32 המטבח, חדר המגורים, פינת האוכל, החצר והגינה. גם אם ההדמיות נטולות חפצים
33 אישיים או פריטים אינטימיים – נקודת המבט הרחבה מאפשרת להתרשם בין היתר
34 מאורח החיים בבית, הרגלי הדיירים בו, וכמובן שגם ממצבם הכלכלי. כבוד השופטת ט'



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

לפני: כבוד השופטת ענת ברון

17 ינואר 2011
ת"א 1222-09

1 שטרסברג כהן ציינה (בדעת יחיד אמנם) כי "יש וכל פרט ופרט בפני עצמו לא יהווה
2 'ענינו הפרטי' של אדם ואילו צירוף מספר פרטים והאינפורמציה המתקבלת מהם,
3 תהווה ענין כזה" [ע"א 439/88 רשם מאגרי מידע נ' ונטורה, פ"ד מח(3), 808, -835
4 836 (1994)]; כזה הוא המקרה שבפניי.

5
6 עוד יצוין כי לא רק שהבעלים בבית אינו אישיות ציבורית – אלא שמן התכתובת
7 שהוחלפה בינו לבין גוטסמן בנושא צילום הבית ברור ולא יכול להיות מקום לספק כי
8 ורדי הוא אדם הקנאי עד מאוד לפרטיותו ודבק בהגנה עליה [ראו והשוו: רע"א
9 5395/09 פלוני נ' פלונית אלמונית, תק-על 2009(3) 4332, 4333 (2009)]
10 (התכתובת צורפה כאמור כמוצג 4 למוצגי הנתבעים).

11
12 ולעניין טיב הפרסום – בניגוד לספר היוצא לאור במהדורה מוגבלת, או עיתון שכבר
13 למחרת פרסומו נאסף ומושלך אל הפח, הפרסום שבו עסקין נעשה ברשת האינטרנט.
14 המשמעות היא שהמידע הפוגע בפרטיות חשוף לכמות בלתי מוגבלת של צופים,
15 מהארץ ומהעולם, באופן קבוע וללא הרף. יתר על כן, משמצוי הוא ברשת ניתן להעתיק
16 את המידע, לאחזר אותו, ולעשות בו כל שימוש כיד הדמיון הטובה על גולשי הרשת.

17
18 זאת ועוד, בספרות המשפטית מקובל לראות בזכות לפרטיות כזכותו של אדם לשלום
19 במידע על אודותיו:

20
21 "בסביבה טכנולוגית שבה קל לשמור מידע לתקופה ממושכת,
22 ולמעשה אין סופית, אין גורלנו נתון עוד לחסדי הזיכרון והשכחה
23 האנושיים, אין עוד התיישנות של מידע. המידע על אודותינו
24 שנאסף, נשמר, מעובד, מוצלב ומנותח במאגרי מידע – משקף
25 אותנו. יש זהות בין האדם לבין המידע על אודותיו. לפיכך שליטה
26 של אחר (המדינה, המעסיק, התאגיד) במידע על אודות אדם
27 שקולה לשליטה של אותו אחר באדם עצמו.
28 ...אדם שאינו שולט במידע על אודותיו אינו עוד ריבון לעצמו; הוא
29 מסווג ומתויג על ידי אחרים, מבלי שנשאל, מבלי שיש לו
30 השפעה על הסיווג וללא זכות ערעור.
31 ...מכאן שמושא השליטה המרכזי הוא מידע. היקפה של
32 השליטה הוא כל פעולה הקשורה למידע: החל באיסופו
33 הראשוני; המשך בהעברתו לצדדים שלישיים, שמירתו, עיבודו
34 בדרכים שונות, ובעיקר הצלבתו עם מידע אחר וניתוחו";
35 (בירנהק, שם, בעמ' 42-43).

36



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 ינואר 2011
ת"א 1222-09

לפני: כבוד השופטת ענת ברון

1 מתוך הדברים נמצאנו למדים כי גם אם הפרסום באתר האינטרנט של משרד גוטסמן
2 לא כלל פרטים מזהים של הבית או של הבעלים בו – די בעצם הפקעתו של המידע
3 החזותי של בית המגורים משליטתו של ורדי, ונטילתו לשימושם של הנתבעים כראות
4 עיניהם, כדי לקבוע שיש בפרסום פגיעה בפרטיות.
5
6
7
8 כפי שכבר צוין, תכליתו של חוק הגנת הפרטיות הוא יצירת איזון בין הזכות לפרטיות
9 לבין זכויות אחרות. ואולם בעוד שמצידו של ורדי מונחת על הכף הזכות לפרטיות שהיא
10 זכות יסוד בעלת מעמד חוקתי – הנתבעים כשלו להצביע על אינטרס מהותי שלהם
11 שעשוי להיפגע כתוצאה ממתן צו המניעה המבוקש בתובענה. אמנם נטען לפגיעה
12 בחופש העיסוק ובקניין רוחני של הנתבעים – ואולם הדברים נאמרו בעלמא, וגם לא
13 התרשמתי כי יש בהם ממש. איסור על פרסום בית ורדי אינו פוגע בחופש העיסוק של
14 הנתבעים וגם לא בזכויות היוצרים שלהם בעבודה האדריכלית; לכל היותר מדובר
15 בפגיעה באינטרס כלכלי כתוצאה מכך שאין באפשרותם של הנתבעים לעשות שימוש
16 בצילומים או בהדמיות על מנת למשוך אליהם לקוחות פוטנציאליים - ואולם ברור על
17 פניו כי במאזן הנוחות נסוג אינטרס ממין זה מפני הזכות לפרטיות.
18
19 הנתבעים מצידם מוצאים שלל רב בכך שורדי התיר הן לאפקס והן לעופר לפרסם
20 תמונות של הבית – כאשר לגישתם ניתן ללמוד מכך כי ורדי כלל אינו רואה בהצגת
21 הבית משום מידע הפוגע בפרטיותו. אלא שגם טענה זו דינה להידחות: אם ניתן ללמוד
22 דבר מה מכך שורדי התיר לאפקס ולעופר לעשות שימוש מסוים בתצלומים של הבית,
23 הרי זה דווקא שהלה מתייחס בקנאות ובאדיקות לשמירה על פרטיותו, כי הוא רואה
24 בביתו עניין פרטי ואישי, וכי הוא מקפיד על כך שתהא לו שליטה מוחלטת על השימוש
25 שנעשה בתמונות הבית על ידי אחרים. ודוק: בשני המקרים ניאות ורדי להתיר את
26 השימוש בתמונות הבית רק בכפוף לחתימתו של כתב התחייבות – בנוסח שכמותו
27 נאמר על ידי גוטסמן עצמו שהוא דרקוני - המקנה לורדי מן הצד האחד זכות וטו בנוגע
28 לכל צורת שימוש בתמונות, ומן הצד האחר סנקציה של פיצוי ללא הוכחת נזק בסכום
29 ניכר במקרה של הפרת התחייבות זו. יתרה מכך - ככלל לא ניתן להסיק מתוך הסכמה
30 לפגיעה בפרטיות שניתנה לאדם אחד בנסיבות מסוימות, על הסכמה לפגיעה דומה על
31 ידי אדם אחר ובנסיבות אחרות, כפי שחפצים הנתבעים:



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 ינואר 2011
ת"א 1222-09

לפני: כבוד השופטת ענת ברון

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35

"כך הכיר בית המשפט בפרשת ונטורה כי ויתור על פרטיות שנעשה על ידי רישום פרטים אישיים על המחאה אינו מהווה ויתור על הפרטיות בנוגע לפרטים אלה כלפי כולי עלמא: 'אין להסיק מהסכמתו של פלוני לגילוי פרטים מסוימים לאדם אחד אחר או למספר בני אדם, שעל ידי כך מנוע הוא מלהתנגד לפרסום אותם פרטים לציבור הרחב'.
... פרטיותו של המידע ממשיכה לחול כלפי כל מי שהמידע לא נמסר לו ישירות ובאשר לכל מטרה השונה מהתכלית שלשמה נמסר המידע מלכתחילה." (ההדגשה שלי- ע.ב.) (הלם, שם, בעמ' 47-48).

15. מן המקובץ, וכפי שכבר הבעתי דעתי - נמצאנו למדים כי יש להשיב **בחיוב** לשאלה, אם בפרסום ההדמיות באתר של משרד גוטסמן יש משום פגיעה בפרטיות של ורדי; ומכאן לשאלת ההסכמה לפרסום ההדמיות, שגם היא נתונה במחלוקת בין הצדדים, כאשר לעניין זה מורה סעיף 1 לחוק הגנת הפרטיות:

"לא יפגע אדם בפרטיות של זולתו ללא הסכמתו". (ההדגשה שלי- ע.ב.)

ורדי טוען כי גם אם נושא הפרסום של תמונות הבית עלה מעת לעת ביחסים שבין הצדדים – ההסכמה לכאורה שהוא הביע בנדון היתה **עתידיית ומותנית** בחתימתו של הסכם מתאים לשם הגנה על פרטיותו (ראו עדותו בעמ' 12 לפרוטוקול ש' 11-16). הנתבעים לעומת זאת טוענים כי חתימתו של כתב התחייבות בנוגע לשימוש בתצלומים של בית ורדי היתה דרישה חדשה ומנוגדת להסכמות קודמות, שנולדה מצידו של ורדי בחוסר תום לב רק ערב ביצוע הצילומים על ידי הצלם גרון. לאחר ששמעתי את עדויותיהם של ורדי וגוטסמן בנושא, הרושם המתקבל הוא שגם אם דובר ביניהם על פרסום תמונות של הבית במסגרת כזו או אחרת – בכל מקרה לא הושגה גמירת הדעת הדרושה. נראה כי עקב ניסיון קודם עם לקוחות אחרים, גוטסמן לא העלה על דעתו כי ורדי יציב תנאים לפרסום תמונות של הבית – בעוד שלורדי מצידו היה ברור כי לא יתכן שימוש בתמונות ללא חתימתו של הסכם בכתב המגן על פרטיותו. במצב דברים זה, נושא ההסכמה לביצוע הצילומים כלל לא הגיע לכדי דיון ממצה בין הצדדים – אלא רק כאשר הגיעה השעה, וצריך היה לקבוע מועד לצילומים. דא עקא, שאז התברר לדאבונו של גוטסמן כי הסכמתו של ורדי מותנית בכך שתוקנה לו שליטה על אופן השימוש בתמונות. וכך מסר גוטסמן בעדותו:



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 ינואר 2011
ת"א 1222-09

לפני: כבוד השופטת ענת ברון

- 1 "ש: כארכיטקט שמסיים פרויקט ורוצה לתעד אותו ולעשות בכך
2 שימוש, האם נכון שאתה מבקש את הסכמת הלקוח?
3 ת: עם כל הלקוחות שהיו לי, התהליך היה זהה. לכולם דאגנו
4 לפרטיות שלהם, מכולם קיבלנו הסכמה. **זה המקרה היחיד מכל**
5 **הלקוחות שלנו שנדרשתי לחתום על חוזה, שמישהו דרש**
6 **לשלוט בעבודה שלי, עם רשימת קנס. לא היה לי שום מקרה**
7 **דומה לזה.**
8 ש: אם לקוח אומר לך שהוא מוכן שתצלם את הבית מבחוץ
9 לדוגמא ודיטיילס (תמונה של פריט מהבית להבדיל מתמונה של
10 חדר שלם- ע.ב.), והוא לא מוכן שתצלם את חדר השינה
11 והמטבח, האם תסכים?
12 ת: **אנחנו לא מתכננים רק הפרטים ואת החוץ. לקוח סביר**
13 **מבין שאנחנו תרמנו לפניו, לחוץ ולכן בכל אחד מהמקרים**
14 **הנקודה הזאת לא עלתה.** עם כולם עבדנו וגם עם מר ורדי – זה
15 אמור היה להיות באותה הדרך. **עם ורדי הדיון לאורך כל הדרך**
16 **לא דיבר מה הוא מאשר ומה לא.** זה היה בנושא של שליטה
17 **וקנס.** זה לא היה בנושא של מה לצלם ומה לא. " (ההדגשות
18 שלי- ע.ב.) (ראו עדותו של גוטסמן בעמ' 44 לפרוטוקול ש' 17-
19 6).
20
21 הנתבעים גם אינם יכולים להישמע בטענה בדבר הסכמה מכללא מצידו של ורדי
22 לפרסום הבית, אך מעצם היותו של גוטסמן מי שתכנן ועיצב אותו, כפי שמשתמע
23 מהדברים המצוטטים לעיל. בהקשר זה כבר קבע בית המשפט העליון כי אפילו קיומה
24 של מערכת יחסים קרובה כנישואין, אינה מלמדת כשלעצמה על הסכמה משתמעת
25 לפגיעה של אחד מבני הזוג בפרטיות של השני (ראו: עניין פלונית, שם, בעמ' 1745).
26
27 זאת ועוד, מעדותו של גוטסמן ניכר כי הוא מבקש להבחין בין הסכמה מצד ורדי לעצם
28 הפרסום של תמונות ביתו – כאשר על פי הנתען זו כן ניתנה לו; לבין דרישתו של ורדי
29 להסדיר ולשלוט באופן השימוש בתמונות אלה – שהיא דרישה מאוחרת (ראו בעמ' 40
30 לפרוטוקול ש' 11-17). ואולם הבחנה מעין זו היא מלאכותית ואין לשעות לה – שכן הא
31 בהא תליא. השליטה באופן השימוש בתמונות יורדת לשורשה של ההסכמה
32 לפרסומן, כך שבהעדר הסכמה לגבי אופן השימוש ממילא לא תיתכן הסכמה
33 לפגיעה בפרטיות; וכאמור "לא יפגע אדם בפרטיות של זולתו ללא הסכמתו" (סעיף 1
34 לחוק הגנת הפרטיות).
35
36 חשוב מכך, אין מחלוקת בין הצדדים כי במועד שבו נערכו ההדמיות, לא כל שכן במועד
37 שבו הן פורסמו באתר האינטרנט של משרד גוטסמן – לא היה ספק בליבו של גוטסמן
38 כי ורדי אינו מסכים לפרסום (ראו עדותו בעמ' 48 לפרוטוקול, ש' 6-9). ודוק: מועד



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 ינואר 2011
ת"א 1222-09

לפני: כבוד השופטת ענת ברון

1 הפרסום הוא המועד הרלוונטי לבדיקת יסוד ההסכמה לפגיעה בפרטיות ולא כל
2 מועד קודם -

3
4 "על אף שנראה כי עקרונות דיני החוזים חלים על אלמנט
5 'ההסכמה', דיני הגנת הפרטיות מעוררים דילמות שלא תמיד
6 ניתן לפתור בעזרת דיני החוזים. כך, לדוגמה, עשוי לקרות
7 כשנותן ההסכמה יחזור בו מההסכמה שנתן: העיקרון הבסיסי
8 בדיני החוזים מחייב אכיפת ההתחייבות, אך לדעתנו סעד זה
9 אינו בהכרח מתאים במקרה של חזרה מההסכמה לוותר על
10 הזכות לפרטיות.

11 אופייה האישי של ההסכמה לוותר על הפרטיות, והעלאת הזכות
12 לפרטיות לדרגה של זכות יסוד, מחייבות את הפרשן להשתמש
13 בכלים נוספים לבחינת 'ההסכמה', נוסף על דיני החוזים. כאשר
14 אדם חוזר בו מהסכמה לוותר על פרטיותו, אין, לדעתנו, לנקוט
15 כלפיו את דיני האכיפה הרגילים, ולפרסם מידע הפוגע בפרטיותו
16 על סמך הסכמה קודמת. יש להתיר לאדם, בעיקר בנסיבות
17 בהן מדובר במידע אינטימי, את האפשרות לחזור בו מוותר
18 על זכותו לפרטיות, וזאת כנגד פיצוי כספי אם הצד שהסתמך
19 על הוותר ניזוק בשל כך." (ההדגשה שלי- ע.ב.) (הלם, שם,
20 בעמ' 46).

21
22 הנה כי כן, משהודה גוטסמן בעדותו כי לכל המאוחר במועד הפרסום כבר היה ברור
23 לו כי ורדי מתנגד לכך – התוצאה היא שהפגיעה בפרטיות נעשתה ללא הסכמה.
24 עם זאת יצוין כי חרף האמור בקטע המצוטט, נראה כי ניתן להגיע לתוצאה דומה גם על
25 פי דיני החוזים – תוך קביעה כי מדובר בהסכם שאינו ניתן לאכיפה על פי סעיף 3 לחוק
26 החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה), התשל"א-1970. מכל מקום, טענות ככל שישנן
27 לגוטסמן בנושא חזרתו של ורדי מן ההסכמה הנטענת לצילום הבית, גם אם עשויות
28 להקים לו עילת תביעה כספית נגד ורדי – ואינני קובעת שזה המצב - בשום אופן אינן
29 מאפשרות לו לפגוע בפרטיות של ורדי.

30
31 17. בהעדר הסכמה מצד ורדי לפגיעה בפרטיותו, יש לברר אם הפגיעה האמורה חוסה
32 תחת איזה מן ההגנות הקבועות בסעיף 18 לחוק הגנת הפרטיות. הנתבעים מצידם
33 טענו להגנה מכוח סעיף 18(2)(א) ו- (ג) לחוק:

34
35 "במשפט פלילי או אזרחי בשל פגיעה בפרטיות תהא זו הגנה
36 טובה אם נתקיימה אחת מאלה:



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 ינואר 2011
ת"א 1222-09

לפני: כבוד השופטת ענת ברון

- 1 ...
2 (2) הנתבע או הנאשם עשה את הפגיעה בתום לב באחת
3 הנסיבות האלה:
4 (א) הוא לא ידע ולא היה עליו לדעת על אפשרות הפגיעה
5 בפרטיות;
6 ...
7 (ג) הפגיעה נעשתה לשם הגנה על ענין אישי כשר של הפוגע;
8
- 9 הטענה שלפיה גוטסמן לא ידע ולא היה עליו לדעת כי פרסום ההדמיות יביא לפגיעה
10 בפרטיותו של ורדי, מוטב היה אלמלא נטענה – שכן אין ולא יכול להיות חולק כי טרם
11 הפרסום ורדי חזר והדגיש בפני גוטסמן את קנאותו לפרטיותו, ואף עמד על סירובו
12 הנחרץ לפרסום הבית או חלקים ממנו; ודי אם אפנה בענין זה לתכתובת הדואר
13 האלקטרוני שהוחלפה בין הצדדים המדברת בעד עצמה (מוצג 4 למוצגי הנתבעים).
14
- 15 באשר לטענה כי הפרסום היה דרוש לשם הגנה על ענין אישי כשר של הנתבעים – גם
16 בהקשר זה נטען על ידם כי הדבר נעשה בשם ההגנה על חופש העיסוק והקניין הרוחני
17 של גוטסמן בתכנון ובעיצוב של הבית. אלא שכבר הובהר כי לא הוכח אינטרס מצידו
18 של גוטסמן בפרסום הראוי להגנה - פרט אולי לציפייה לרווח כלכלי, אשר בכל מקרה
19 נסוגה בפני הזכות החוקתית לפרטיות. יתרה מזאת, הפרשנות שניתנה להגנה זהה
20 הקבועה בחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה- 1965 (סעיף 15(3) לחוק) השוותה בין
21 ההגנה על ענין אישי כשר של הפוגע לבין הגנה עצמית במשפט הפלילי; ובתוך כך
22 נקבע כי הטוען להגנה זו נדרש להוכיח **צורך דחוף** להגן על עניינו [ראו: ע"א 334/89
23 **מיכאלי נ' אלמוג**, פ"ד מו(5) 555, 567-566 (1992)]. במקרה דנן הנתבעים כלל לא
24 טענו וממילא לא הוכיחו קיומו של יסוד זה, ונראה כי לא בכדי.
25
- 26 סופו של דבר - נמצאנו למדים כי פרסום ההדמיות באתר האינטרנט של משרד גוטסמן
27 מהווה פגיעה בפרטיות של ורדי, שנעשתה ללא הסכמה מצידו ושאינה חוסה תחת
28 איזה מההגנות הקבועות בחוק הגנת הפרטיות.
29
- 30 18. נותר עוד לדון בתוקפו של צו איסור הפרסום שהוטל על התיק עוד בבית משפט
31 השלום. עקרון פומביות הדיון הוא עקרון יסודי חוקתי במשפט הישראלי, המעוגן בחוק
32 יסוד: השפיטה (סעיף 3). המתווה לאיזון בין עקרון זה לבין זכויות אחרות קבוע בסעיף
33 68(ב) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 – המונה את המקרים
34 שבהם בית משפט רשאי לקיים דיון בדלתיים סגורות; ואולם הגנה על פרטיות ככזו



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 ינואר 2011
ת"א 1222-09

לפני: כבוד השופטת ענת ברון

1 אינה מנויה בהוראה זו כטעם לעריכת הדין בדלתיים סגורות. לא זו אף זו, ורדי עצמו
2 אינו טוען כי צו איסור הפרסום הקיים דרוש לשם הגנה על פרטיותו – כאשר לדידו די
3 לשם כך בהטלת איסור על גישה לראיות שהוצגו בתיק. ברי כי צו מעין זה אמנם נדרש
4 - שאחרת תסוכל מטרתו של ההליך בכללותו, וצו המניעה שורדי זכאי לו יהפוך ריק
5 מתוכן. בנסיבות אלה, מן הראוי להורות על ביטולו של צו איסור הפרסום הארעי הגורף
6 הקיים בתיק, ועל החלפתו בצו איסור פרסום של חומר הראיות כמבוקש.

7

8

סוף דבר

9

19. התוצאה היא שהתביעה מתקבלת.

10

11 ניתן בזה צו מניעה קבוע האוסר על הנתבעים לעשות כל שימוש שהוא שיש בו משום
12 פגיעה בפרטיות, בתצלומים או הדמיות המציגים את בית ורדי מכל זווית שהיא, לרבות
13 את חלקיו החיצוניים או את חדריו הפנימיים ותכולתם. משכך, ההסדר שאליו הגיעו
14 הצדדים במסגרת הבקשה לסעדים זמניים מבוטל.
15 כן אני מורה על הסרת צו איסור הפרסום הארעי מיום 24/9/08; תחת זאת ניתן בזאת
16 צו איסור על פרסום חומר הראיות בתיק, ובפרט על פרסומם של ההדמיות והתצלומים
17 של בית ורדי.

18

19

הנתבעים ישלמו לורדי הוצאות בסכום של 40,000 ₪.

20

21 ניתן והודע היום, 17/1/2011, במעמד ב"כ התובע עו"ד וולף ובמעמד ב"כ הנתבעים עו"ד
22 איש שלום ועו"ד קובובסקי.

23

ענת ברון, שופטת

24

25

26

27

28

29